

Joseph Goebbels a Génova

- El PP ha reproduït els 11 principis del ministre de propaganda nazi per desprestigiar Zapatero

JOSE ANTONIO GONZÁLEZ CASANOVA*

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.09.09

El fantasma de **Joseph Paul Goebbels**, a qui **Hitler** va nomenar per testament successor seu, recobra vida a l'entreveure que alguna de les seves odiades democràcies està en perill i li agrada comprovar si es deu a l'aplicació dels seus 11 principis d'estratègia propagandística, que van acabar amb la democràcia alemanya. No sempre torna satisfet al seu estimat infern personal, però d'alegries no n'hi han faltat. Amb els *neocons* i al ranxo de **Bush júnior** no va parar d'aplaudir, entusiasmat. Llàstima d'**Obama**.

A Espanya sí que li havia anat bé, encara que, al final, **Aznar** es va passar de llest *goebbelià* l'11-M. Sort que **Rajoy**, **Zaplana** i **Acebes** ho van aprofitar durant quatre anys en la seva estratègia, mereixedora d'un 10 de perfecta que era. Això sí, va tenir un ensurt fenomenal durant el congrés del PP al sentir del qüestionat **Rajoy**: «Entenem l'acció política des de la moderació, el diàleg i la convivència». Es va prometre seguir de prop la següent oposició del PP al Govern per comprovar si s'havien traït els seus ideals antidemocràtics i oblidat els seus 11 principis.

Fa uns dies va penetrar, amb gran facilitat, al domicili central madrileny del partit, al carrer de Génova número 13, i allà es va posar a revisar els protocols secrets i els retalls de premsa dels últims mesos, en

particular, els d'alguns rotatius que sempre havien aplicat amb fervor les seves tècniques de propaganda, pròpies d'un clàssic.

Els dos primers principis es complien fil per randa. El rival polític (PSOE) continuava sent presentat com a enemic únic i principal, personificat en un sol individu: **Zapatero**.

El tercer, acusar dels mateixos defectes i errors que té o comet l'acusador, s'aplicava molt bé, segons la premsa. **Zapatero** no ofería solucions a la crisi i no li importaven les víctimes que produïa; es defensava el president valencià **Camps** perquè «davant de la mentida i la calúmnia ha de guanyar la decència de **Paco**»; pressionava els jutges, amb el consegüent desprestigi de les institucions.

Sobre el quart principi –exagerar o desfigurar qualsevol anècdota del rival, per petita que sigui, com si fos una amenaça greu–, el seu divertit compliment el va fer riure. La cacera del jutge **Garzón** amb el ministre de Justícia era un truc boníssim. El cas de la filla de **Chaves** demostrava que la trama Gürtel no era res comparada amb la corrupció del pare i una frase enganxada al vol de la vicepresidenta es convertia en certesa absoluta que el fiscal general tenia ordres seves de recórrer l'absolució de **Camps** per un jutge *amigueta de l'ànima*.

El cinquè recomana adaptar-se a l'escassa intel·ligència de la gent, que comprèn poc i oblida amb facilitat. Aquí **Goebbels** li va donar un excel·lent a **Rajoy**. ¡Quina meravella proclamar que la victòria en les eleccions europees farà oblidar la trama corrupta de **Correa**! És clar que sí, el populatxo és oblidadís.

A la coneguda frase del sisè principi, una mentida repetida cent cops es converteix en veritat per a les masses, hi faltava, segons **Goebbels**, més insistència. S'havia canviat de mentida sovint. Va estar molt millor la constància a l'hora de repetir que **ZP** era còmplice d'ETA i que menyspreava les seves víctimes. Va haver de sobrepassar les cent vegades.

Davant el setè principi va haver de reconèixer que la seva aplicació potser compensava l'errada anterior, per l'agilitat a bombardejar amb acusacions noves a un ritme que, quan l'enemic respongui, la gent s'interessi per una altra cosa. Això de les escoltes il·legals al PP va tenir ritme: la nena de **Rajoy** des de la platja, després **Arenas Bocanegra**, **González Pons**, **Trillo** i, al final **Rajoy**, segur del tot perquè, el 1995, **Narcís Serra** va dimitir per aquest motiu. Sense proves, però aquestes apareixen virtualment, saltant un dia sí i un altre no als diaris.

I, de sobte, un gir: no es persegueix el PP amb espionatges (els de la *lideressa Aguirre* no consten), sinó amb peperos acusats de corrupció, emmanillats davant les càmeres de televisió. No està malament. De passada es compleix amb el principi novè de fer callar les qüestions en debat quan no es tenen arguments.

Goebbels no va considerar necessari indagar si s'havien construït arguments a partir de notícies diverses sense relació (principi vuitè) per la pila d'exemples aportats per premsa i televisions addictes. En canvi, l'aplicació dels dos últims principis va decebre el fantasma teutó.

Rajoy, al coquetejar amb CiU, ja no fomentava la catalanofòbia tant com abans, encara que ataqués un finançament benèfic per a Catalunya i, per

tant, no aprofitava el complex d'odis i prejudicis tradicionals que influeixen en mentalitats primitives (principi desè). Li va semblar poca cosa la forma de convèncer la gent que pensi com tothom, o sigui, com **Rajoy** (principi 11). Repetir que **ZP** enganya, estafa i perjudica els espanyols no assegura que la majoria es donin per al·ludits. Però **Goebbels** va sortir del carrer de Génova 13 amb l'esperança que la contínua ampliació d'imputats en la trama **Correa** (més de 100 segons la premsa) obligarà el PP a ser encara més fidel a **Goebbels** perquè la seva fama segueixi en ascens des que es va suïcidar per no caure en les urpes de l'odiosa democràcia.

* Catedràtic de Dret Constitucional i assagista